



# Nieuwsbrief

Thalia Nieuwsbrief - april 1999, nummer 8, jaargang 2 Oplage: 100

Redactie: Mariëlle Weerts, Martin Bruggink email: thalia@sci.kun.nl Redactieadres: Thalia t.a.v. Nieuwsbrief, toernooiveld 1, 6521 ED Nijmegen.

## Redactioneel

Het is weer heerlijk weer om eens lekker binnen met een glaasje warme chocomel en de Thalia nieuwsbrief op de bank te kruipen. De lente mag van mij echt weer eens een keer beginnen.

Onze schrijvers worden zelfs zo enthousiast, dat zij proberen het grootste artikel in de nieuwsbrief te schrijven. Ook de rake uitspraken beginnen een beetje op gang te komen, maar schroom vooral niet om ze naar ons toe te sturen. Eindelijk kunnen jullie ook het spannende slot van het vervolgverhaal in deze nieuwsbrief lezen. Verder heeft het bestuur van Thalia grote plannen om een studiereis naar Amerika te organiseren.

Namens de redactie, Mariëlle Weerts

## ATTITUDE IS EVERYTHING...

By Francie Baltazar-Schwartz

(Slot)

Luckily, Jerry was found relatively quickly and rushed to the local trauma center. After 18 hours of surgery and weeks of intensive care, Jerry was released from the hospital with fragments of the bullets still in his body. I saw Jerry about six months after the accident. When I asked him how he was, he replied, "If I were any better, I'd be twins. Wanna see my scars?" I declined to see his wounds, but did ask him what had gone through his mind as the robbery took place."The first thing that went through my mind was that I should have locked the

back door," Jerry replied. "Then, as I lay on the floor, I remembered that I had two choices: I could choose to live, or I could choose to die. I chose to live." "Weren't you scared? Did you lose consciousness?" I asked. Jerry continued, "The paramedics were great. They kept telling me I was going to be fine. But when they wheeled me into the emergency room and I saw the expressions on the faces of the doctors and nurses, I got really scared. In their eyes, I read, 'He's a dead man.' I knew I needed to take action."

"What did you do?" I asked. Well, there was a big, burly nurse shouting questions at me," said Jerry. "She asked if I was allergic to anything. 'Yes,' I replied. The doctors and nurses stopped working as they waited for my reply.. I took a deep breath and yelled, 'Bullets!' Over their laughter, I told them, "I am choosing to live. Operate on me as if I am alive, not dead."

Jerry lived thanks to the skill of his doctors, but also because of his amazing attitude. I learned from him that every day we have the choice to live fully.

Attitude, after all, is everything.

## Activiteiten

### Thalia goes Silicon Valley

Thalia is van plan om een reis te organiseren naar Amerika. We willen op bezoek gaan bij bedrijven in Silicon Valley en natuurlijk andere mooie dingen bekijken.

We hebben daarvoor een aantal mensen nodig die mee willen helpen met het organiseren van zoiets. Dus voel jij je aangesproken om zoiets groots als een Amerika-reis mee te helpen organiseren mail dan naar [silicon@atoom.net](mailto:silicon@atoom.net).

Groetjes Miek Gieben en The-Vinh Nguyen, EVC

### Introductie

Langzaam maar zeker, komt ie er weer aan: de introductie!

Er komen weer een boel kleine net-niet-meer-scholiertjes die voor het eerst in de grote stad zijn en die kunnen we natuurlijk niet aan hun lot overlaten. Daarom zijn we op zoek naar mentoren om die wezentjes het leven rond de uni en in de stad te laten zien. Voel je je geroepen om deze nobele taak op je te nemen, stuur dan een mailtje naar [jeltejan@sci.kun.nl](mailto:jeltejan@sci.kun.nl) en ik zal kijken of je ingedeeld kan worden. De standaard regels gelden bij een overschot aan mentoren (ouderen gaan voor, mensen die nog niet geweest zijn gaan voor e.d.).

Ik hoor nog wel van jullie! Jelte

## AGENDA

### Woensdag 22 april

19:30 CZ N2

Film: Blade

### Donderdag 27 mei

21:30 Doornroosje

Beestfeest!!

# BEEST FEEST

### Week van 1 - 5 mei

Uitwisseling Chemnitz

### Woensdag 26 mei

Desda

Beestborrel



## Rake uitspraken

De 'Rake uitspraken' beginnen langzaam binnen te stromen. Als een van je docenten, medestudenten of collega's ook een 'Rake uitspraak' doet, onthoudt hem en mail hem naar [thalia@sci.kun.nl](mailto:thalia@sci.kun.nl), zodat iedereen van deze opmerkingen kan genieten. Hier komen ze van deze maand:

Dick van Leijenhorst: "Er zijn meer grote getallen dan kleine getallen"

Tommy Menheere: "Ik heb het woord word als word geschreven omdat ik soms de voorkeur geef aan typefouten."

## Thalia gaat Sporten



Spierpijn. Het was te verwachten dat we niet meer konden bewegen na zo'n dag hard sporten, maar ik had niet gedacht dat het zo erg zou zijn. Op het feest 's avonds in Dio waren er nog mensen die konden dansen, maar waarschijnlijk hadden die niet mee gedaan aan de sportdag. Voor ons zat er niets anders op dan achter de bar bier te drinken en ons om de zoveel tijd naar de wc te begeven. Maar het was het allemaal waard. Ons team "Gediskwalificeerd" behaalde zelfs de 2e plaats mede omdat de jury zich verteld had. De dag begon goed, Bram en ik waren een half uur te laat, maar dat kwam goed uit omdat we toch nog niks hoefden te doen. Het begon met de estafette waar we meteen een toptijd neerzetten: 3.07 min. Een van de andere teams van Thalia (Hitsige Hazen) presteerde het om nog sneller te lopen, maar die bleken gewoon hele stukken te hebben afgesneden en moesten de race nog een keer lopen en liepen daarbij precies dezelfde tijd als wij. We waren in de "winning mood" en we moesten gaan volleyballen. Ik weet niet eens tegen wie we gespeeld hebben, maar we hebben ze gewoon van de baan geslagen, 38-17 is het uiteindelijk geworden. Ik begon eigenlijk al een beetje moe te worden van al dat geloop en gesprong, maar zin in een potje basketbal heb ik altijd. Op naar het basketbalveld. Ook daar hebben wij onze tegenstanders van het veld afgemept, scheikundigen waren het dit keer dacht ik. Het ging zo snel dat de scheids amper de score heeft kunnen bijhouden, we hebben het er maar op gehouden dat we met 26-6 hadden gewonnen.

En toen was het tijd voor de lunch. Heerlijke broodjes met een dikke laag boter en een lekker glaasje melk. Ik had mijn laatste broodje nog niet op of we moesten al weer verder met de sportdag...korfbal stond op het programma. Waarom deze sport zich nog enigszins op populariteit mag verheugen is mij een groot raadsel; de korf hangt te hoog en is te klein, je mag niet lopen met de bal en als iemand je blocked (oftwel zijn hand omhoog houdt...) dan mag je niet scoren. Toch bleek dat Gert-Jan dat gekke balletje in de korf kon krijgen, met iets van 6-0 hebben we hier gewonnen. Dan de spierpijn kraker van de dag: touwtrekken. Dat is echt een pijnlijke aangelegenheid, ik kon mijn handen na 5 minuten touwtrekken niet meer bewegen. Ook hadden onze tegenstanders niet direct door dat ze gingen verliezen, pas na heel hard trekken was hun weerstand gebroken, maar dus ook in deze sport bleek ons team onverslaanbaar; we voelden ons goed en we waren op weg om de sportdag te winnen. Doordat BeeVee op het allerlaatste moment zich uit de organisatie terugtrok en daarmee ook een team niet meer mee deed, moesten we tijdens het voetballen tegen een dummy-ploeg. Dat bleek het team De Hitsige Hazen te zijn, maar die hadden niet zoveel puf meer en boden weinig weerstand, mooi zo. Weer een sport gewonnen, de hoofdprijs kwam wel heel dicht in de buurt. Het toeval wilde dat we bij het frisbeeën ook weer tegen de Hitsige Hazen moesten spelen. Hun moraal was gebroken, een stand van 12-1 was het resultaat.

Toen hadden we weer even rust om ons op te laden voor het laatste spel van de dag: tafeltennis. Net op dat moment moest natuurkunde hun estafette lopen. Wij hadden tot dan toe de snelste tijd, tot dan toe. Die #!@! natuurkundigen liepen gewoon 2 seconden sneller dan onze top-tijd. Twee seconden! Weg motivatie! Hoe konden we nu nog de dag winnen? Natuurkunde had niet alleen onze tijd gebroken, maar ook onze moraal. Misschien zouden we geluk hebben met het tafeltennis en zouden we toch nog een gooi kunnen doen naar de eerste prijs. Yeah right.... Onze tegenstanders waren het top-tafeltennis-team-van-desda. En dat was te merken ook. Ik zelf heb ongeveer 9 ballen gescored in 4 potjes....bij de rest ging het niet veel beter. Je gaat je echt afvragen wat die wiskundigen de hele dag doen daar bij Desda. Enfin, we hadden dus ook het tafeltennis verloren, de score zal ik maar achterwege laten.

Na een 3-tal biertjes werden eindelijk de plaatsen bekend gemaakt. Natuurkunde had de eerste plaats gehaald, wij werden tweede en de wiskundigen die ons hadden verslagen met tafeltennis werden derde, maar dat bleek later dus niet te kloppen. Al met al een leuke dag en ook het feest in Dio was goed. Alleen het opstaan ging nogal moeilijk door de enorme spierpijn, maar misschien hadden we daarom een warming-up en een cooling-down moeten doen.

Miek Gieben



## Bedrijfsbezoek Cap Gemini

Op donderdag 25 februari zijn we met een aantal Thalialeden naar Utrecht gegaan voor een bedrijfsbezoek aan Cap Gemini. Een goed bedrijfsbezoek begint uiteraard met een lunch, die we dus ook aangeboden kregen, nadat we eerst over het terrein van Cap Gemini gezworen hadden op zoek naar het hoofdgebouw. Tijdens de lunch werd ons al het een en ander over Cap Gemini verteld door Marianne Seegers, hoe zit Cap Gemini in elkaar, hoeveel mensen werken bij Cap Gemini, hoe verloopt de sollicitatieprocedure en wat is het opleidingstraject waarin je terecht komt als je besloten hebt bij Cap Gemini te gaan werken. Ten aanzien van dit laatste punt, het opleidingstraject, verbaasde ik mij wel hoe dit geregeld was binnen Cap Gemini. Alle toekomstige werknemers van Cap Gemini, dus mensen van de alfafaculteit en bètafaculteit waaronder informatici, doorlopen hetzelfde opleidingstraject. Zie je jezelf al naast iemand zitten die Geschiedenis heeft gestudeerd met afstudeerrichting pre historische oudheid waaraan het begrip polymorphe functie wordt uitgelegd? Zit je daar met je verse Informatica diploma. Cap Gemini heeft dit zelf al ingezien en is nu bezig het opleidingstraject aan te passen, zodat er aparte trajecten komen voor alphasen, bètamensen en een voor informatici. Dit is uiteraard een goede zaak maar wel bijzonder vreemd dat dit niet al jaren geleden is gebeurd. Bij bedrijfsbezoeken heb je juist de gelegenheid vragen te stellen over dit soort zaken, omdat je de hele dag bij een bedrijf zit.

Na deze verhelderende blik op het opleidingstraject van Cap Gemini kregen wij een presentatie van een software engineer van Cap Gemini. Deze vertelde over zijn loopbaan binnen het bedrijf en welke projecten hij aangepakt had. Cap Gemini biedt je wat betreft keuzes behoorlijk wat vrijheden. Je kunt, bij voorkeur aan het einde van een project, aangeven in welk nieuw project je wilt meewerken en de tijd nemen om jezelf eventueel bij te scholen gebruik makend van de cursussen die Cap Gemini aan zijn werknemers aanbiedt.

Het laatste onderdeel van ons bezoek bestond uit een rondleiding in het ontwikkelingscentrum van Cap Gemini. Gedurende de rondleiding bleek dat dit eigenlijk geen ontwikkelingscentrum was maar een showroom van IT-toepassingen waarvan het merendeel niet door Cap Gemini was ontwikkeld, zoals boodschappen doen via het Internet. Het was wel jammer dat we geen blik hebben mogen werpen in de spreekwoordelijke keuken van Cap Gemini. Na geborrelt te hebben zijn we terug gebracht naar Utrecht Centraal van waaruit de meesten van ons terug gegaan zijn naar Nijmegen.

Terugkijkend was het een zeer gezellige dag waarvan ik veel geleerd heb. Ik zal zeker tijdens een sollicitatieprocedure vragen wat voor opleidingstraject het betreffende bedrijf hanteert. Binnenkort zal er waarschijnlijk een bedrijfsbezoek naar CMG in Arnhem komen. Hopelijk schrijven jullie je massaal hiervoor in.

Jeroen Kratz, Publiciteits Commissie Thalia.